

جشن کوسه برنشستن در بهار

۳ اردیبهشت ۱۴۰۰ ساعت ۱۳:۰۳

در زمان ساسانیان، مردی به نام «کوسه» بر خری می نشست و کلاغی به دست می گرفت و بادبزی بر دست دیگر و خود را باد می زد و زمستان را وداع می نمود.

یکی از مراسم سنتی کهن ایرانی کوسه برنشستن یا کوسه گردی نام دارد، که ریشه ی آن را در دوران ساسانی یا پیش از این خاندان می توان جست. نقش اصلی این مراسم را (کوسه) بر عهده دارد. از گذشته های دور (کوسه) شخصیتی پیام آور نوروز، شادیه بهار و زندگی دوباره است. مردم قدم او را بر برکت و پر شکون می داشته اند. این مراسم در طی زمان تغییراتی کرده است. امروزه در برخی از نقاط ایران با نام های گوناگون مانند: کوسه کوسا، کوسا چوپانان، کوسه گلین، کوسه گلدیکوسه بر دمیندن کوسه ی ناقالدی و ناقالی کوسه اجرا می شود.

در زمان ساسانیان در نخستین روز بهار، مردی به نام «کوسه» بر خری می نشست و کلاغی به دست می گرفت و بادبزی بر دست دیگر و خود را باد می زد و زمستان را وداع می نمود و از مردم چیزی دریافت می کرد. ابوریحان بیرونی در «التفهیم» ضمن بیان سبب این جشن می افزاید « به زمانه ما به شیراز همین کرده اند و خراج پذیرفته از عامل تا هر چه ستاند از بامداد تا نیم روز به خراج دهد و تا عصر از بهر خویشتن از هر کسی»

منبع: سعیدعلی میرنیا، فرهنگ مردم (فولکلور ایران)، تهران، نشر پارسا، ۱۳۶۹، ص ۵۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۳۰۳/جشن-کوسه-برنشستن-بهار>